

Historie Anunnaki a... návrat Chrona

Dějiny našeho světa byly téměř ve všech epochách poznamenány bojem o světovou nadvládu. Počínaje bájnými časy Atlantidy a konče posledními touhami nejbohatších rodin po vládě jednoho světa - tato idea je stále živá a snaží se stát realitou.

Římská říše, říše Alexandra Velikého, Napoleonovy výboje, války o kolonie a světovou nadvládu mezi evropskými mocnostmi, vzestup britské koruny, nové přerozdělení, první a druhá světová válka, a nové politické hry o přerozdělení světa a světovou nadvládu s nastolením nového světového řádu pokračují až do dnešních dnů.

Ale možná jsou to jen viditelné hry, a ve skutečnosti náš svět už dávno ovládají jiné síly. A všechny ty války a přerozdělování jsou jen jejich hrami, výběrem těch nejsilnějších pro některé jejich cíle. Kdo může být tou tajnou silou, které podléhají vládci zemí po dlouhá staletí a tisíciletí?

Řekněte, je to fantazie, pohádka nebo blouznění šílence? Ale všechno může být... Vždyť všechny takzvané světové konspirační teorie, ta samotná konspirologie, nevznikly jen tak z ničeho.

V každém případě není kouře bez ohně a mnohé z těchto konspirologických teorií jsou nějakým způsobem potvrzeny jak událostmi minulých staletí, tak těmi, které se odehrávají v našich dnech.

Komu mohou být podřízeni vládci světa? Jaká tajemství skrývá Antarktida? Co tam hledali a našli představitelé Třetí říše? Upadly události z legendární Atlantidy v zapomnění, nebo se stále odrážejí v naší historii až do dnešních dnů? Kdo byl bájný bůh času Chronos? Je možné, že hvězdné války různých vesmírných civilizací o naši planetu a její zdroje probíhají od nepaměti?

Odpovědi na tyto otázky přišly skrze vědomé snění. Tyto informace tedy nejsou pro skeptiky, nemají žádné hmatatelné viditelné důkazy, i když

možná, pokud je člověk schopen logicky porovnávat události, lze něco najít. Ale to je osobní věcí každého, stejně jako věřit či nevěřit takovým věcem.

...Ohnivá koule večerního slunce se pomalu noří do vlnícího se oparu horké pouště. V tetelícím se vzduchu se chvějí známé siluety starověkých pyramid. Teď se však přibližují, a ohromná tvář kamenné Sfingy se barví v ohnivém západu slunce.

Dlouhý stín obkreslil prostor, a náhle z hlavy sfingy, z jejího vrcholu, vyšlehla modrá záře.

Světelný sloup se vznesl přímo ke hvězdám, které už začaly vykukovat skrz dusný opar. V hlubokých kamenných očních důlcích sochy se na okamžik něco zablýsklo a já v sobě uslyšela známý, silný mužský hlas. Prastará slova zapomenutého jazyka se valila jako hrom, ale vzápětí se tentýž hlas jako by sám začal překládat.

„Přišel čas odhalit vám další tajemství, i když se ho možná už někde částečně dotkli... A já, Ptah, strážce vědění této planety, tě očekávám ve svých kamenných útrobach...“

Náhle se zpod jedné z tlap Sfingy také vytvořil modrý paprsek světla. Bylo oslepující. O chvíli později mě světlo obklopilo a změnilo se ve vír. A když se vše rozptýlilo, ocitla jsem se v obrovském sále, jehož mohutné klenby podpíraly silné sloupy. Byly celé pokryté hieroglyfy a jejich vrcholy se u samého stropu otevíraly do obrovských papyrových květů.

Sál osvětlovala podivná obrovská podlouhlá lampa, do níž byla zasazena figura kobry stočené do kruhu. Kobra držela lampu ve své tlamě. Světlo uvnitř lampy se plynule vinulo mezi dvěma kovovými výstupky v podobě světelné šňůry. Kromě této šňůry však zářil celý prostor uvnitř lampy, vyrobené z průhledného materiálu. Před sloupy na stěně se nacházelo obrovské zrcadlo z neurčitého kamene vyleštěného do lesku. A představovalo Horovo oko. Bylo totiž orámováno tímto známým symbolem Egypta. Samotné zrcadlo jednoduše zobrazovalo samotnou zornici...

Vtom se však mezi sloupy objevil bělostný oblak. Začal pulzovat a proměnil se v tvář Sfingy, jenže živou, která hleděla pronikavým, ale vlídným, hřejivým pohledem.

„Už jsem vám jednou vyprávěl svůj příběh,“ promluvil Ptah, vždyť právě tak se ve skutečnosti jmenoval. (Viz téma: Co ukrývá starověká Sfinga a příběh monster vytvořených člověkem.)

„Dnes vám budu vyprávět příběh o pádu celé civilizace a jednoho ducha, který se rozhodl ovládnout planetu Zemi. Ano, ano, nepřeslechla ses, je to přesně tak, není to pohádka ani jiná realita, prostě za vnějším šumem vaší civilizace se splétají nitky vám neznámých intrik, a halasí už nikoliv pozemské vášně.“

Mnohokrát vám zde bylo vyprávěno o ovládnutí tohoto světa černou civilizací Anunnaki ze systému Nibiru. (Viz další témata.) Bylo vyprávěno o velkém průlomu do tohoto světa z antisvěta, tedy z jiného těžkého prostoru vesmíru za pomoci

supertěžkých obřích kamenů-asteroidů. Právě jimi bylo zničeno Rádža Slunce, množství planet čertogu Sluncí, včetně Faetonu. Již jsem říkal, že jsem na Zemi přišel před těmito událostmi, ale neznali jsme rozsah blížící se pohromy a její zákeřnost.

Přišli jsme sem budovat svět života a světla, stavět komunikační portály mezi světy, a to bylo vytvořeno podle našich plánů. ‚Našich‘, to označuje nejen zástupce naší lví rasy, ale i ostatních sprátených kosmických ras, vždyť světlé rasy se svým původem nevychloubají a na rozdíl od ras temnoty nikdy nedbají, obecně vzato, na rasovou příslušnost. A ti, kteří jsou vystaveni zhoubnému vlivu ‚čistokrevnosti‘, se, bohužel, téměř vždy stávají stoupenci temnoty. To je první fáze pádu.

Ti, kdo na něj vstoupí, již nejsou považováni za nositele světla ve vesmíru. Stávají se šedou civilizací, kterou téměř vždy chytí na háček temné světy. A mimochodem, jed čistokrevnosti fyzických těl, zhoubné myšlenky o tom, jsou návnadou světů temnoty, to víme už dávno, neboť je to počátek nejen fyzického zajetí planet a teritorií, což není pro vesmír tak strašné, ale počátek zkázy duší, které jsou tímto zatemněním otráveny, upadnuvše do zajetí tělesné zkaženosti.

Světlí duchové dobře vědí, že fyzické schránky jsou jen dočasným oděvem a že duch se může pro své úkoly vtělit do jakékoli rasy projevené ve hmotě, a také se reinkarnovat. Oni sami se reinkarnují miliardkrát v různých rasách vesmíru a na různých planetách, nesouce všude střípky vědomostí.

A pouze duchové, kteří nemají vyvinuté chápání pomíjivosti a nepodstatnosti zvláštností fyzické tělesnosti, mohou propadnout zatemnění vyvolenosti nebo velikosti jedné rasy nad ostatními nebo nemožnosti přecházet z rasy do rasy v reinkarnaci. Jsou náchylní k viru oddělenosti, a tedy disharmonie s univerzem, což je velká červí díra, která je může proměnit v démony antisvěta.

Ale to odbočuji, neboť to, o čem dnes budeme mluvit, mělo, bohužel, své kořeny právě v této věci. Ale neodbočil jsem zbytečně, neboť ti, kdo mě poslouchali až do této chvíle, budou moci přijmout další informace...“

A vtom se v prostoru mezi sloupy, v tom samém zrcadle rozzářilo bílé světlo a vznášely se v něm úžasné záběry z minulosti. Černým prostorem se řítily ohnivé kameny, dopadaly na planety zalité světelnými paprsky, oheň na jejich povrchu vzdouval obrovské vředy ze zahuštěné atmosféry a vybuchoval ve stočených smrštích, roztahujících se ohnivými chocholy a černým neproniknutelným dýmem. Supersilný záblesk oslepil obrazovku do běla, a jak pomalu tmavla, odhalovala jako uhel černé planety s odtrženou atmosférou, rozlétávající se do všech stran, a opalizující rozpínající se koule ohnivé vlny doháněla to, co zbylo. Spálila vše, co jí stálo v cestě.

„A to explodovalo Rádža Slunce. Ano, tento svět byl zrádně napaden, kameny antisvěta, jeho pekla, pronikly tělem i této planety, zanořivše se hluboko do jejích útrob, což způsobilo prudký pokles vibrací,“ pokračoval prastarý Ptaħ.

„Tato planeta zažila velké spálení a znovuzrození. Vyprávělo se vám zde o bitvách dračích válek (viz téma: Od Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků), vyprávělo

se o tom, jak všechny rasy, které žily v tomto čertogu, přežívaly společně v podzemních městech, a potom se jim podařilo dostat se na povrch. Vždyť přiletěli pomocníci z jiných hvězdných systémů. A všem společně se podařilo vyhnat z povrchu Země vazaly civilizace Anunnaki - černé draky a hady. A všem se podařilo zformovat nové civilizace a vytvořit nové rasy, připojivše se k těm, jež obývaly Zemi před spálením.

Příchozí ze Siria, Kasiopeje, Orionu, ze systému Polární hvězdy a jiných míst kosmu se spřítznili s dávnými Asury, Tellurijci a Lemurijci, o jejichž historii vám již mnohokrát vyprávěli (viz jiná témata). Tak se objevily nové druhy obyvatel země Sva (budoucí Hyperboreje), země Mu (budoucí čínské civilizace), země Meluhhy (Indie), země Lu (země Indochíny) a dalších zemí těch dávných epoch.

Stalo se tak přirozeně a harmonicky podle přírodních zákonů vesmíru, neboť neslučitelné se neslučuje, a například mezi hmyzem a člověkem nemůže vzniknout přirozené potomstvo. Poruší-li se však přírodní zákony a vynaleznou-li se okliky, buď aby se zachovala čistota krve, nebo aby se genetickými prostředky vylepšila rasa, pak začíná zvrácená ošklivost a pád duchů do vibrací temných těžkých světů antisvěta.

Jednou vám zde už vyprávěli příběh jedné rasy. Ano, těch samých Anunnaki (viz téma: Letopisy Nibiru).

Proto opakují, že jejich rasa by byla krásná, kdyby na začátku manvantary nepadli. Byli vysoce vyspělou civilizací. Budovali krásná sídla na planetě Ella ve dvojhvězdném systému Sawaf a Adanaj a rozvíjeli hustší planetu Nifillu.“

Najednou se zrcadlo v prostoru před lampou znovu rozzářilo, tentokrát fialovým světlem. Na prastaré obrazovce se rozblikaly nové výjevy.

Mezi mnoha hvězdami zářila dvojhvězda. Hvězdy Sawaf a Adanaj obíhaly kolem sebe a kolem nich se točilo několik planet, z nichž dvě byly obydlené. Modrá Ella a tmavě zelená Nifillu, jak tvrdil Ptah.

Lidé z Nifillu byli silní a svalnatí, bronzové pleti s tmavými kudrnatými vlasy spletenými do pevných copů, zatímco lidé z Elly měli bílou pleť a byli křehcí, s tmavými jemnými kudrnatými vlasy, které se i mužům kroutily do dlouhých loken. Na obou planetách však žilo i mnoho míšenců. Byli také velmi hezcí a měli zlatavé oči ve tvaru mandlí.

„Tento svět už neexistuje,“ zahřměl náhle Ptahův hlas.

„Kdysi dávno se vládci Elly - hvězdní žreci polekali toho, že jejich vědění nebude zachováno, jestliže se obyvatelé Elly zcela smísí s obyvateli Nifillu, obávající se, že potomci smíšení nebudou schopni vnímat pravdy stejně čistě a vznešeně. Do tohoto zatemnění upadli z nějakého důvodu, zřejmě při průchodu těžkého proudu energií v blízkosti jejich hvězdné soustavy, kterými se podařilo propálit svět jednomu z mocných duchů antisvěta, jehož nyní znáte jako Lucifera. Obyvatelé Elly mu říkali Satannalil.

Jejich vědomí se zakalilo viděním sebe jen jako těla, začali přikládat velký význam fyzickým parametrům, genům, krvi a stále méně přemýšleli o vlastnostech ducha.

Jeden z žreců-vládců Elly vytvořil doktrínu o naprosté závislosti vlastností ducha na parametrech těla.

Dlouho jsem přemýšlel, proč se to stalo. Vždyť tam to všechno začalo. A uvědomil jsem si, že se v něm usadil strach a pochybnosti o tom, že svět, vesmír, je nestabilní a že jejich civilizace jako jediná disponuje věděním, které je třeba zachránit, kdyby se svět náhle fyzicky zhroutil. Důvodem tohoto strachu, který se v něm zrodil, bylo zřejmě to, že se mu zalíbily proudy temné energie a začal je přitahovat na planetu. Vždyť mu dávaly pocit moci a síly, který předtím nepocítoval.

Současně s tím se však dostavil pocit nejistoty a touha neustále dokazovat sílu svou i sílu civilizace. Nové energie dávaly nové technické možnosti a nové psychické schopnosti bez úsilí seberozvoje, bez zapojení ducha, které se vždy uplatňovaly ve všech světlých civilizacích.

Vládoucí žreci Elly přijali energie temnoty jako dar z nebes v domnění, že se ukazuje, že není třeba tolik práce a nemusí se omezovat v myšlení na sebe sama. Naopak, čím více myšlenek na sebe, na svou osobní sílu, tím silnější v proudech těchto energií ve skutečnosti byli. A bylo to snadné a příjemné.

Právě to je změnilo a zpyšnělí Elohimové, jak si obyvatelé Elly říkali, začali pocítovat svou nadřazenost nad svými sousedy Nifilimy, jak nazývali obyvatele planety Nifillu.

Nifilimové zažívali stejné proudy temných energií, ale nechtěli je přijmout. A tak dál žili své životy starým způsobem. Jejich planeta byla ještě dlouhou dobu kvetoucím rájem, dokud si hlavní kněz Elly, planety Elohimů (později se ztratila jména samotných planet a nazývaly se podle svých národností - Elohimové a Nifilimové), nezamanul zmocnit se planety Nifilly a zcela si ji podmanit. Jmenoval se Nerchal.

Rozhodl se, že tímto způsobem upevní autoritu pravdy nad Nifilim, kteří, jak byste řekli, zůstali v jeho chápání pohany.

Nerchal zakázal míšení ras Elohimů s Nifilimy a na Elle (Elohim) začalo masové vyvražďování potomků ze smíšených manželství.

Obludné energie smrti a utrpení nevinných vedly ke zvýšenému přílivu temných energií, a Nerchal pocítil v sobě moc a ubezpečil se o správnosti svých činů.

Vpadl na Nifillu (Nifilim) a rozpoutal tam krutou válku, v níž masakroval obyvatelstvo, zejména míšence.

Války tam zuřily už delší dobu. Nifilimy vedl jejich vůdce Bel. Proud těžkých energií však nabýval stále větší síly a Elohimové získali nevídané schopnosti. V rozhodující bitvě Bel fyzicky zemřel spolu s celou svou armádou.

Jeho ducha však tato porážka neuklidnila. Od té chvíle zůstal v opozici vůči Elohimům. Několikrát se inkarnoval do různých světů a vždy vedl s Elohimy války.

Vzal za sebou mnoho duší z planety Nifilim. Když byl proud temných energií zesílen Nerchalem, jenž se proměnil v monstrum, explodovaly dvě hvězdy Adanaj a Sawaf.

Ale to se stalo o něco později. Když se podívám dopředu, chci říci, že duch Bela se poté inkaroval do býčí civilizace v souhvězdí Býka a odtud přišel na Zemi se svými bojovníky po stopách Anunnaki, kteří se také stali obyvateli systému Adanaj-Sawaf, těchto explodovaných hvězd, jež se proměnili v černé díry objektu Nibiru. Na Zemi byl znám znovu jako Bel či Baal, různě v různých jazycích.

A vzpomínka na Nerchala zůstala ve jménu božstva hrůzy a smrti Nergala u národů, které uctívaly Baala, na Východě v Sumeru a Babylónu. Takové jsou ozvěny nejstarších událostí v dějinách samotných Anunnaki, kteří spolu se svou Nibiru později vtrhli do systému Slunci.

Takže po vítězství Elohimů nad Nifilimy se Nifilimové proměnili v rasu otroků, a celou planetu začali využívat jako zdroj. To trvalo několik tamnějších tisíciletí ještě za života hvězd Adanaj a Sawaf.

Nerchal skrze proud temné energie vstoupil do ducha Satannalilova a uznal ho za nejvyšší božstvo. Splynul s jeho proudem a proměnil se v netvora, který ztratil svou lidskou podobu. Tak se sám stal božstvem pro žrece Elohimů. Postupně i oni sami začali ztrácet svou lidskou podobu, i jejich svět se začal měnit v jiný. Vytvářeli příliš mnoho obludných manipulací s energiemi, do všeho implantující proudění z antisvěta. Dobrovolně toužíce po změně a přejíce si fyzickou nesmrtelnost, oni všichni, celá populace, podstoupili hromadný rituál transformace v taková monstra vykládající si, že Nerchal získal nepochopitelně dlouhý fyzický život. Vždyť tam zůstával naživu po statisíce let. To způsobilo, že Elohim zcela zmizela z viditelného fyzického světa. Tak zanikla planeta Ella neboli Elohim jako první v tomto planetárním systému.

Ocitla se v jiném světě, kde proudění antisvěta bylo základem veškeré existence vůbec. A tam začali vidět ducha samotného Satannalila, a ještě více se utvrdili ve své správnosti.

Tam začali provádět své první experimenty, aby se mohli projevit na planetě Nifilim, vždyť ta pro ně zmizela spolu se všemi zdroji. Obyvatelé Nifilim se utápěli v neřestech, vždyť mezi ně se nyní mohli vtělovat jen těžcí nebo padlí duchové v oněch zesílených proudech černých energií, a ti samí Elohimové vymysleli způsob, jak k nim přicházet. Usazovali se v tělech vládců Nifilim. Právě to udělal Nerchalův následovník An. Stal se vládcem planety Nifilim.

Byl to on, kdo začal zcela měnit rasu Nifilimů, už jim vštěpuje vyvolenost. Nifilim sami dobrovolně chtěli získat moc nad světy a své bývalé pány Elohimy přijali za bohy, vzestoupivších na nebesa. Sami prováděli rituály pro příchod těchto ‚božstev‘ do jejich světa a uctívali Ana, svého vládce, získavšeho poznání od Nerchala a Satannalila.

Za vlády Ana začali Nifilimové měnit svá těla, ale po svém, neboť Elohimové si nepřáli, aby se s nimi srovnávala podle nich podřadná rasa. Jako by dočasně

vstupovali do jejich těl, aby jim vládli, ale nepřáli si, aby se dostali do jejich světa. Proto jim neodhalili tajemství odchodu do poloantisvěta, vždyť Nifilimové se podle jejich plánu měli stát vetřelci do jiných hustých fyzických světů za účelem těžby surovin.

Uvědomili si, že proud antisvěta, který jim dává sílu, sám potřebuje neustálé krmení, jinak slábne a začíná pohlcovat je samotné, spalující je v sobě. Tento proud přicházel z hlubin pekelných světů antisvěta a řídil ho Satannalil, který si sám připravoval novou osobní enklávu ze světa Elohimů (viz téma: Příběh Luciferova pádu).

Proto začali Nifilimům předávat znalosti o přetváření fyzických těl, čímž dosahovali maximální fyzické superdlouhověkosti a různých superschopností.

V epoše Ana se tak, vyšší nebo nebeští Anunnaki, jak si Niflimové po vzoru Elohimů začali říkat, zabývali genetickou úpravou svých těl. A přeměnili se v příšerné hybridy hmyzu, humanoidů a plazů. Zmocnili se různých světů a brali si odtud genetický materiál, přeměňující tyto rasy ve své vazaly.

Je třeba říci, že tehdy na své cestě potkávali temné civilizace, které také žily z proudu antisvěta, vždyť veškerá jejich činnost směřující ke zvýšení proudu antisvěta vedla k explozi hvězd Adanaj a Sawaf a jejich přeměně v párovou černou díru Nibiru. Automaticky se celá soustava, která už v sobě neměla energie světla, propadla do antisvěta. Poté se Satannalilův duch plně zmocnil tohoto objektu a vstoupil do Nibiru, kde si zřídil vlastní čertog.

Cílem všech aktivit Satannalila a jeho následovníků Nerchala a Ana však byla invaze do světů tohoto světa. Všichni snili o návratu, vždyť tu kdysi byli, ale padli. Nyní však chtěli svět změnit, přetvořit ho pro sebe. To je hlavní cíl Satannalila čili Lucifera, jak mu říkáte, nu a An chtěl alespoň mít prostě nekonečné zdroje, aby mohl živit proud antisvěta, vždyť jinak si vezme zpět nejen moc, kterou jim dává, ale i je samotné.

Na popud téhož Lucifera a Nerchala vytvořili Anunnaki novou zbraň z kamenů antisvěta, které odchyťovali v jejich okolním kosmu toho prostoru, do něhož propadli, tedy v kosmu antisvěta.

A právě z nich vytvořili beranidla, s nimiž provedli průlom. Jejich technomagie to dokázala ve chvíli, kdy byla jedna z galaxií tohoto světa nejzranitelnější, nacházející se v minimální vzdálenosti od vesmírné hranice světa a antisvěta (viz další témata). Jednalo se o galaxii Mléčná dráha.

To, co následovalo, vám bylo popsáno již mnohokrát (viz další témata).

Měl jsem v úmyslu vyprávět právě o tomto, jak sami Anunnaki padli, vždyť přesně takovou cestu připravují všem svým následovníkům a pozemšťanům, včetně učení, zpočátku o rasové výlučnosti, nepřipustnosti míšení ras, a následně genetického inženýrství, vylepšování fyzických těl pomocí spojení se stroji a implantace genů jiných bytostí, které jsou od přírody NEKOMPATIBILNÍ. Poněvadž se jim to zdá vhodnější než přirozené, a tedy v jejich chápání chaotické, míšení, které údajně může

vést k jakési degradaci. Ale zároveň vlastně sami upadli do degradace, zapomenuvše, že hlavní je duch, nikoli tělo s jeho geny.

Nemohou se ani přirozeně rozmnožovat, přemění se v monstrózní křížence hmyzu a plazů, a jsou nuceni oblékat si další umělé bioskafandry založené na stejném genetickém inženýrství již s humanoidním materiálem.

To učí všechny, kteří se chytli na to samé, čemu propadli oni samotní. Touha po fyzických superschopnostech a touha po věčném fyzickém životě, a také vlastní výjimečnost, vyvolenost a jedinečnost, kterou nelze žádným způsobem ztratit..

Tam, ve svém světě, si uvědomili, že nemohou ovládat svá znovuzrození, a obecně je při jejich těžkých vibracích může zachránit pouze jejich superbožstvo Satannalil či Lucifer, vyloviv zbytky jejich duší z proudu antisvěta, odnášejícího všechno do velkého vesmírného Utilizátoru černé díry antisvěta (viz další témata). Ale dělá to podle svého uvážení a svého osobního prospěchu, přihlížejíce k tomu, zdali takového ducha bude ještě k něčemu potřebovat, či nikoliv.

Právě takto vylovil ducha samotného Ana a jeho synů Enkiho a Enlila (viz téma: Letopisy Nibiru) poté, co jejich těla spálil jeden z Elohimů - jeho žrec Ichov.

Je třeba říci, že tato jejich jména jen přibližně odpovídají tomu, co skutečně představují. Po pádu do antisvěta jsou vyslovována na jiných frekvencích a vyslovení těchto zvuků je pro materii tohoto světa destruktivní. Proto je tajemství božského jména skryto před těmi, kdo tohoto Ichova uctívají jako boha.

Jméno Ichov by mu náleželo, kdyby žil na Elle před pádem. Žrecem na Elohimu se však stal již po pádu, a tam toto jméno obdržel při zasvěcení Satannalilovi. Proto již znělo v jejich frekvenčním pásmu a na tomto světě je zakázáno jej vyslovovat dokonce i těm, kdo jej uctívají. Vyslovují pouze čtyři blízké zvuky JHVH neboli tetragram, později upravené jako Jahve nebo Jehova. A v jazyce nejstarších Elohimů před jejich pádem je to Ichov. Stejně je tomu i u jmen ostatních, stejně tak u Satannalila a Nerchala.

Takže Ichov upálil Enkiho a Enlila, kteří mezi sebou neustále válčili, i jejich otce Ana, aby sám vládl systému Nibiru a jeho koloniím na Zemi i kolonii na Glorii (viz další témata) budované v té době v systému Slunce. Satannalil vylovil zbytky jejich již napůl spálených v proudu antisvěta duchů a zformoval z nich jednoho, takovou trojici, abych tak řekl. Nazval ho také jeho antisvětským jménem ze zvuků v tomto světě nevyslovitelných. Bylo to jako nové duchovní monstrum ze tří, takže nemá jméno ani ve starobylém jazyce Elohimů či Nifilimů z doby před pádem Nibiru. Ačkoli tito duchové byli v inkarnaci při posledním zrození Nifilimové, kromě Ana, ten byl Elohim v těle Nifilima.

Slepěného ducha poslal Satannalil jako vládce do nové kolonie na Glorii.

A vrah těl Ana a jeho synů - Ichov nedokázal udržet moc v samotném systému Nibiru, když čelil moci magie prastarého Elohima Nerchala.

A tak mu připadli kolonie Anunnaki na Zemi. A ze Země rozpoutal válku s Glorií, aby se i tam zmocnil vlády. A podařilo se mu to. Luciferův nově slepený duch, získav integritu, uprchl z Glorie, dávaje přednost podivnému a lstivému plánu.

...Pro ty, kteří si položí otázku: co s tím vším v oné době dělaly světlé civilizace, řeknu, že spoustu věcí, ale o tom náš dnešní skaz není... A celou historii ze všech stran a se všemi událostmi není možné popsat v jednom vyprávění, je příliš velká a obsáhlá... A o tom, že není možné začít otevřenou válku s vetřelci, vám bylo mnohokrát řečeno, i důvody, proč tomu tak je (viz další témata).

A tak se tento trojitý duch, či spíše duch Ana, který pohltil zbytek duchů svých synů Enkiho a Enlila, jsa ve slepené formě, rozhodl usídlit do Atlanta slabého duchem.

Atlantská rasa právě v té době přistála u Země na své měsíční arše (viz téma: Měsíc - archa Atlantánů).

Vyhledal mladého syna samotného Atlana, který přivezl tento měsíční koráb. Byl to Chron, nebo Chronos, jak mu později říkali Řekové.

Chron se narodil ještě v atlantské domovině, na jiné planetě než na Zemi. A také jeho slabinou byla pýcha a myšlenky na nadřazenost, jakási vyvolenost a zvláštnost jeho mimozemské rasy, v jejíž žilách kolovala modrá krev.

Obával se, že smícháním by starobylá rasa Atlantánů z mrtvé planety navždy zmizela, vždyť potomci Atlantánů a Hyperborejci měli červenou krev, stejně jako při smíchání s jinými rasami.

Zapomněl na to hlavní, že pro Vesmír je důležité zdokonalování duchů, nikoliv ty či ony formy materie. Vesmír jako kaleidoskop neustále vytváří nové formy ze starých, rozkvétá pokaždé novými barvami, vytváří nové a nové okolnosti pro rozvoj duchů. Formy jsou vratká iluze, trenažér pro rozvoj ducha, a nic víc. Ale ti, kdo na nich lpí, otevírají dveře, odkud začíná schodiště dolů, obrazně řečeno ve vašem pojetí.“

Starobylé zrcadlo-obrazovka dál listovala nekonečnými záběry cizích planet, a pak se objevila Země. Vysokánské antické budovy, kruhové město a tisíce mostů kolem soustředných kanálů. Obrovské průsvitné pyramidy... Je to opravdu Země?

„Atlantida...“ přerušil mé úvahy Ptah.

„Chron se hodlal dostat k moci individuálně, aby zachránil čistotu krve svého národa, jak snil, a přesvědčil svého otce, aby odstoupil. Starý Atlan skutečně odstoupil z rady vlády Atlantidy a odešel do země Sva, Hyperboreje, kde se spřátelil s Asury a posly ze systému Polární hvězdy. Navíc některé z jeho dětí se spřátelily s Hyperborejci a jeho starší bratr Titán také dávno žil v Hyperboreji a měl tam své potomky.

Chron zpočátku vedl radu vlády Atlantidy, i začal přemýšlet, jak se zbavit spoluvládů. A tenkrát k němu přišel slepený duch Ana-Enki-Enlila, vyhnaný z Glorie, a vyprávěl mu o prastarém rituálu Nibiru, dávajícím moc a ‚moudrost‘. A Chron se do toho pustil sám. Spojil se s Anunnaki a provedl onen rituál. Během něho do něj vstoupil trojitý duch Ana a pohltil jeho duši. Chron tak zmizel, sám podepsal souhlas,

a splynul s Anem. Nový mocný duch Požírač nyní žil v Chronově těle a odted' se sám nazýval Chron nebo Chronos.

Přesto však byl jen ambiciózní. Podle měřítek Satannalila, i Anunnaki, byl pro ně stále smolař. Vždyť to nebyla kolonie Země, kterou dostal jako planetu, ani Glorie, kam ho poslal sám Satannalil, ale pouze stát Atlantida.

Ano, chopil se tam moci sám, ale stal se vazalem vlastních Anunnaki a odváděl jim daň na vybudování Glorie, to samé zlato, které Atlantida dokázala vyrobit. V podstatě nikdy nebyl člověkem-pozemšťanem, a dokonce ani v Chronovi - Atlantovi a cizinci nebyl od narození. Nenáviděl Zemi a všechno pozemské, nenáviděl všechny kolem sebe a dokonce ani své vlastní děti od atlantských manželek, které násilím shromažďoval do harému po celé Zemi a Atlantidě, i v jiných končinách.

Podle receptů Anunnaki byl schopen fyzického života stejně dlouhého jako čas, jak o něm říkali v Atlantidě. A jeho jméno Chron začalo označovat prostě čas.

Aby prodloužil svůj fyzický život, prováděl rituály s energiemi svých dětí, přesněji s energiemi jejich fyzických těl podle receptů Nibiru. A když vyrostly, začal se bát o svou moc. Děti se staly jeho soupeři, pouze toto byl nyní schopen v nich vidět. Uskutečnil tedy své technomagické rituály podle receptů Anunnaki a v téměř bezvědomém stavu poslal postupně všechny své děti do staré měsíční archy a uvěznil je tam, přičemž z jejich těl neustále odčerpával energie prostřednictvím speciálních zařízení, aby mohl pokračovat ve svém osobním životě.

Pouze nejmladšího syna Dia zachránila jeho matka před nestvůrným otcem a utekla s ním do východních kolonií Atlantidy, na Krétu (viz další témata).

Později dospělý Zeus požádal své sousedy, Hyperborejce, aby mu pomohli zachránit jeho bratry a sestry. Ti byli vysvobozeni a přivedeni na Zemi, a Chron byl zajat a uvězněn na stejném místě, kde živořily jeho děti.

V bezmoci a nenávisti přistoupil k prastarému krystalu-motoru měsíční archy, aby pohnul Měsícem a pomstil se svému synovi a všem, kdo tehdy žili na Zemi, krystal vzplál a Chron v těchto plamenech uhořel. Shořelo však samozřejmě jen fyzické tělo, ať už předtím existovalo jakkoli dlouho, udržované recepty týchž Anunnaki.

V Atlantidě se pak vládcem stal Poseidón, nejstarší syn Chrona, zachráněný Diem, který se také, bohužel, vydal ve stopách svého otce a začal spolupracovat s Anunnaki, ačkoli jeho duch nebyl anunnakijským přisídlencem jako u Chrona.

Ale to už je jiný příběh. Chtěl bych pokračovat v příběhu o tom podivném slepeném Chronově duchu. Svou tíhou byl vtažen zpět do temných světů, kde se ho Satannalilovi podařilo zachytit pro své potřeby. Vždyť v té době Chronos ještě neměl nejnovější technologii, kterou vynalezli Anunnaki, totiž přenos vědomí na čip, tehdy se teprve vyvíjela.

U jejího počátků stál žrec Elohimu Chanoch. Tento žrec mimochodem dostal od Satannalila právo spravovat kolonii v Glorii ještě v době Chronově. A tam se zabýval právě těmito vývojovými pracemi na záznamu vědomí na čip, pro jeho přenos do

jiných těl. První prototyp tohoto vynálezu, jak byste řekli, vznikl ještě za Chronova života, ale nestihl ho použít, jelikož v Atlantidě začal palácový převrat a Zeus svrhl svého otce a na trůn dosadil svého staršího bratra Poseidóna.

První čip tehdy experimentálně vyrobil sám žrec Chanoch. Zaznamenal na něj své vědomí a vytvořil nové tělo z genetického materiálu Atlant'anů, rodiny téhož Chrona. Pro účely experimentů se tak stal Atlant'anem Hermem, který později přijal titul Trismegistos. Byl to příkaz Satannalilův, který je v těchto světech bezpodmínečně poslouchán.

Všichni tito žreci a hierarchové Nibiru a jejich vazalské civilizace, jako jsou Zety a různé hmyzoidní a reptiloidní rasy, mohou mezi sebou bojovat, zápasit o vliv, což Satannalil, nebo, jak mu raději říkáte, Lucifer velmi podporuje.

Nikdo z nich však nemůže jít proti samotnému Luciferovi, neboť ten může kohokoli z nich jednoduše spálit ve vakuu a jejich duchy uvrhnout do Utilizátoru Vesmíru, do té superobří černé díry antisvěta, dopustí-li se jakéhokoli pochybení nebo má-li pocit, že už pro něj nejsou užiteční či představují osobní hrozbu. Takový je jejich hierarchický svět.

Příběh Herma-Chanocha vám již vyprávěl můj bratr Phat (viz téma: Ohnivá historie balúčistánské Sfinxy a... tajemství Henocha), takže se nebudu opakovat.

Nyní mě zajímá Chron, toto monstrum z mnoha slepených zbytků duchů, alias duch Požírač, jako Luciferův první experiment se slepením duchů.

Po vynálezu nové technologie Chanochem v laboratoři Glorie vymyslel Lucifer nový experiment už s čipy a pohlčováním, tedy slepením duchů na úrovni čipů.

K technologii čipování tak získal přístup cizácký temný cizinec, kosmický pirát Seth. Bylo mu dovoleno technologii ukrást. Přesně, dovoleno. Kdyby Lucifer nechtěl, žádný temný duch ve vašem světě by nemohl nic ukrást. Dělají to jen s Luciferovým svolením. Proto chce rozšířit takovou moc na celý tento dobytý svět, ale duchové světla, kteří neupadli do neřesti, se mu nepodřizují a on nad nimi nemá žádnou moc. To je třeba mít stále na paměti! Nemůže je svými poli ovlivňovat ani energeticky, ani technicky.

Setha s čipem využili Anunnaki v posledních dnech Atlantidy ve válce proti mé zemi zde - zemi Ki Hu Ptah neboli Egyptu. I to se vám vyprávělo (viz témata: Horus, Seth a Archa úmluvy; Král Štír, Seth a záhadné "Oko Sahary"). Poté se zde usadil ten samý Hermes-Chanoch, vždyť Atlantida šla ke dnu, a to včetně jeho úsilí, díky tektonické zbrani vynalezené v jeho laboratořích a rozpoutané válce s Hyperborejí.

Technologie čipů byla se svolením Lucifera předána také Ichovovi (Jahvemu), který vládl na základnách pod Sinají, zahájivšemu úpravu obrovských dutin pod zemí, táhnoucích se pod celou Asii, a oceány, pod Amerikou, částí Evropy a pod Antarktidou.

To bylo Anunnaki umožněno po zániku Atlantidy a zničení části Velkého labyrintu (viz téma: Labyrint Mínótaura - technický portál).

Část podzemí byla vybudována Anunnaki již dříve na odvrácené straně Kailásu pod údolím Hladového čerta, ale dále do hlubin podzemních měst starověkých civilizací proniknout nemohli. A světlé civilizace tam nadále měly svá opevnění. Ale po velké katastrofě s Atlantidou se Ichov alias Jahve rozhodl co nejrychleji ovládnout podzemí Země. Hermes však měl s tímto své vlastní plány. A sám pronikl do polorozbořeného Labyrintu pod Evropou. Tehdy začal Ichov budovat v Evropě nadzemní základny a rozhodl se ji celou osídlit svým novým národem.

Hermes alias Chanoch a Ichov byli soupeři odjakživa. Ještě na Nibiru, když byli Elohimové.

V honbě za novými technologiemi však Hermovo tělo shořelo v jeho nové laboratoři v Egyptě, a základny, které Chanoch vybuvoval na základě dohody s Glorií, byly zničeny Baalem (viz další témata).

Chanochovy (Hermovy) technologie vrátily jeho samotného zpět na Glorii, aktivující náhradní čip a znovuvytvořice umělé biologické tělo. Hermes-Chanoch se tak ukázal být v některých ohledech vynalézavější a šťastnější, a znovu plně ovládl moc na Glorii.

Ačkoli také Ichovovi se podařilo během konfrontace s Hermem v časech velké potopy vylovit tělo mrtvého Seta a získat z něj jeho čip. Luciferův experiment pokračoval. Ichov si také implantoval Sethův čip a stal se slepeným vědomím (viz téma: Horus, Seth a Archa úmluvy).

Utrpěl však porážku od Baala a byl donucen souhlasit s novým experimentem Glorie, při němž měla být do prázdných prostor Země, které se otevřely po katastrofě Atlantidy, implantována obrovská laboratoř.

V té době Lucifer poslal slepeného ducha Chrona také do Glorie, kde byl na jeho příkaz zasazen do nového těla vytvořeného tam, v laboratořích na základě stejné atlantské genové banky. Za to byl zodpovědný bývalý Hermes (Chanoch), který se stal Henochem.

Také stavěl laboratoř a její plášť, aby ji mohl implantovat do útroby Země poblíž základny Ichova.

Což také bylo Anunnaki učiněno a vedlo to k nové potopě, kterou Anunnaki zaznamenali jako stvoření světa, neboť v nové laboratoři už pod vedením Ichova byli vytvořeni Adam a Eva. O tom všem vám bylo již mnohé řečeno (viz další témata).

Pak však došlo k novému ohnivému střetu mezi Anunnaki a zbytky starověkých civilizací - potomky kosmických ras, které se nevzdaly. A v této válce padl Henochem do pasti žrác starobylého města Makrán v Indii a tělesně zahynul s téměř celou kosmickou létající armádou Glorie.

Luciferovi se nelíbilo, že na Zemi zmizela konfrontace jeho chráněnců a moc se skoro celá dostala do rukou Ichovovi.

Tehdy, když na Glorii vyrostl a dospěl, přijal bývalý Chron černé zasvěcení a své antisvětské jméno, které nelze v tomto světě vyslovit, aniž by způsobilo zkázu.

Už se chystal stát se vládcem Glorie. Ale Lucifer rád všechno nečekaně mění a míchá figurkami. Během jedné ze seancí technické komunikace s ním nařídil bývalému Chronovi, aby se vydal na Zemi a vybudoval další základnu, nejmocnější na Zemi, a spojil se s Anunnaki pod Tibetem, Anunnaki z falešné Šambaly, o které vám již také bylo řečeno (viz téma: O Šambale a přechodu).

Vždyť právě tam měli Anunnaki svou nejstarší základnu ještě od invaze do systému Sluncí a bránili silám světlých civilizací, aby je vyhnaly ze Země. Anunnaki se podařilo zachytit se za krystalem Kailásu, a při jakékoli srážce se silami světlých civilizací se tam mohl a může otevřít obrovský portál, na což čeká i Lucifer pro svou další expanzi, a to silami vazalských civilizací temnoty pod jeho kontrolou a stejnými Anunnaki.

Na Glorii pomohl Lucifer uskřísit znovu Henocha pod vám známým jménem Metatrona. Henochův náhradní čip byl stále aktivován, ačkoli nedostal úplné informace o Henochově identitě, poněvadž Henoch zemřel okamžitě, prakticky se vypařil spolu s lodí při výbuchu plazmy během útoku na Makrán (viz téma: Ohnivá historie balúčistánské Sfinxy a... tajemství Henocha). A impuls z čipu na čip se nestačil přenést.

Od té doby vládne Metatron a několik dalších hierarchů Glorii pod neúnavnou kontrolou z Nibiru samotného Lucifera a toho prastarého Nerchala, který nemá fyzické tělo Elohim, vládce planety Elohim. Stejní nevraživí Elohimové, ale v tělech, vládou na planetě Nifilim, kde si při pohledu na jejich úspěchy v antagonismu a zákeřnosti sám Lucifer vychovává nová monstra, aby vládla jeho koloniím, nebo spíše pro takříkajíc ‚výcvik‘ v zákeřnosti a lstivosti jeho starých učedníků Ichova, Chanocha a Chrona.

Pravda, ve vašich dnech je historie Ichova téměř uzavřena.

V 19. století se spojil s bývalým Chronem, aby zaútočil na Glorii a podrobil si toto teritorium, vytvořiv alianci proti metropoli Nibiru a vládě jejích nových hierarchů vedených Nerchalem.

Prastarého Ichova k tomu dotlačil někdejší Chron, budující obrovskou základnu - stát uvnitř zemské dutiny s výstupem v Antarktidě a v oblasti hory Kailás v údolí Hladového čerta - Agartu.“

A na obrovské starobylé obrazovce se opět začaly listovat tisíce snímků. A teď už tajemná podzemí Agarty nevypadala jako v antice (viz téma: Zákeřnost země Agarty aneb tajemství Antarktidy).

Vypadala spíš jako záběry ze sci-fi filmu. Podivné výtahy, otevírající se průhledné dveře, šedé a ocelové stěny, prostory zalité matným světlem, v nichž rostou podivné stromy s černými listy, skleněné kopule, všude třpytivé krystaly ze dvou slepených pyramid. Vyzařují podivné světlo a při změně osvětlení, jednou na modré, jindy na zelené a poté hned zase na červené, po nich přebíhají jiskry. Všude se pohybují postavy robotů nebo podivných předmětů, které si navzájem předávají ještě nějaké věci.

A jsou tu také lidé ve stejných šedých přiléhavých oblecích, podobných potápěčskému obleku, akorát z nějaké látky.

Sami nebyli o nic lepší než roboti s upřeným pohledem. Jakási žena s dlouhými bílými kadeřemi a v poloprůsvitných bílých šatech, ale s ledově krutým pohledem přistoupila ke krystalu z pyramidek a namířila na něj přístroj podobný propisce. Pyramidky se červeně rozzářily a na prostranství padlo několik lidí. Byli mrtví. Vzápětí k nim chladnokrevně přistoupili jim podobní a někam je odnesli.

Za poloprůhlednými matnými dveřmi stojí podivné obrovské baňky s nahými lidmi uvnitř. Ale jsou to lidé? Jsou to nějakí mutanti. A jsou jakoby mrtví, ale někdo se hýbe... Hruzné exponáty se nacházejí za bariérou z jasného světla, přes kterou mohou projít jen někteří z podivných lidí. Než tak ale učiní, přiloží ruku na tento světelný povrch. A tu se objevila skupinka ošklivých trpaslíků s obrovskými hlavami a šedou kůží, něco vysvětlují obrovskému šupinatému reptiloidovi a blondákovi s nemrkajícím ocelovým pohledem...

„Tohle je Agarta,“ pokračoval Ptaħ ve vyprávění.

„Takže v důsledku tohoto spojení loď Agarty věrolomně napadly Glorii, využívše slabosti a pomalosti Metatrona - bývalého Chanocha. Vždyť tomu se po několik tisíciletí nedařilo získat zpět vše, co měl až do své smrti v těle Henocha pod Makránem. Ichov a Pán Agarty způsobili těžké škody Glorii, shodivše tam mnoho jaderných bomb. Možná právě události jaderné války na Glorii ve vašich dnech se snaží informačně navléct na dějiny Země prostřednictvím údajně alternativního příběhu o potopě a jaderné válce v 18. a 19. století.

Pán Agarty byl však ještě zákeřnější. Na oslavu svého vítězství pozval prastarého Ichova a nabídl mu, že ho omladí svou novou technologií, kterou ukořistil na Glorii. Když si však Ichov tuto léčku uvědomil, bylo už pozdě. Jeho prastaré zchátralé tělo se okamžitě dematerializovalo a do rukou Pána spadl pouze jeho dvojitý čip, spájený s čipem Sethovým.

Pán Agarty jej neimplantoval do nového těla, které vyráběli z biomasy rychle se množících buněk, ale nařídil implantovat ho sobě, což jeho bezvýhradní roboti udělali.

Obklopil se nejružnějšími roboty, kteří nemají žádné osobní touhy. A ti v Agartě dělají všechno. Na Luciferův příkaz tam však byli neustále přítomni Anunnaki od Ichova, a to jak z Glorie, tak z Nibiru. Pán se jich obával a před invazí na Glorii je všechny zabil pouhým stisknutím tlačítka. Implantované čipy daly příkaz ke zničení těla.

Tento stroj vyrobili jeho inženýři, kterým se podařilo nabourat i prastaré čipy Anunnaki, které vládci Nibiru pověřili dohledem nad Agartou.

Zkázu na Glorii však nebylo možné skrýt. Metatronovi se podařilo kontaktovat samotného Lucifera a ten mu vrátil z proudu antisvěta část jeho osobnosti, kterou se mu tam podařilo vygenerovat, ale opět, ne vše je v jeho moci...

Metatron si však nakonec dokázal téměř vzpomenout na sebe jako na Henocha a Herma. A začal obnovovat Glorii. Pravda, po nějakou dobu nebyl schopen kontrolovat Zemi, kde zcela zavládl Pán Agarty, ale začal vládnout dozorcům z řad lidí, včetně podmanění si i poddaných Ichova a poddaných Herma z Glorie.

Spěchal, a v polovině století se mu podařilo rozpoutat druhou strašlivou válku, kterou znáte jako druhou světovou válku, a vsadil na Německo.

Část lidí z tajných společností, zákulisních vlád vašeho světa, se mu však přesto nechtěla podřídit a snažila se navázat kontakt s Glorií, ale ta na to ještě nebyla připravená.

Nebyl nikdo, kdo by mohl Pána zastavit, kromě zasahujících světlých civilizací, ačkoli hrozilo riziko úplného zničení planety, pokud by se jejich zbraně přímo střetly s instalacemi Agarty.

Ale Pán Agarty záměrně provokoval zástupce světlých civilizací k otevřeným bojům a posílal na ně své lodě, pokud si všiml jejich lodí na lidských bojištích. Takže válka byla nakonec vedena rukama lidí. Ale lodě světlých civilizací pomáhaly v mnoha ohledech vyřadit z provozu techniku, ale i lidskou, pomáhajíce také vašemu národu v boji proti nástrojům Pána a dalších správců od Anunnaki, kteří se na tom rozhodli, jako obvykle, vydělat peníze.

Tohle všechno už vám bylo také řečeno (viz téma: Hvězdné války: epizoda - druhá světová válka).

V polovině minulého století se však Glorie zcela zotavila, a Metatron nabral sílu, a také mu byli ještě posláni na pomoc hierarchové z Nibiru.

Glorie však nechce odpovědět Agartě ohnivou válkou, protože tato válka by skončila zničením zdroje energií i pro Glorii. Pokud tedy nedojde k zásahu světlých civilizací a jejich zbraní, portál se stejně neotevře, což znamená, že Luciferův prastarý plán v jeho pokusech prorazit obří portál do paralelních světů se nenaplní. Rozhoduje se tedy, co udělat se vzpurným pánem Agarty, povzbuzujícím dokonce i lidi, kteří byli odjakživa v tajných společnostech Herma a Ichova, že se Země může stát superříší kosmického rozsahu, pokud ho budou následovat. Že pozemšťany přivede na úroveň ostatních vesmírných civilizací, ale zároveň si kromě Zetů a hrstky reptiloidů a hmyzoidů nedokáže představit nikoho jako své spojence.

Vystupuje jako starověký Chronos, nejvyvolenější z dávné atlantské rasy, a tak se nazývá Pánem Země a hovoří o plánech na oživení nové Atlantidy s minimálním počtem obyvatel na planetě a s plnou robotizací veškerého života, což prý zcela usnadní život vyvoleným. Ačkoli tyto vyvolené hodlá také čipovat a zabíjet podle vlastního uvážení, jako to udělal s osadníky z Nového Švábska v Antarktidě, které sem vpustil na základě dohody s Hitlerem pro své vlastní účely. Jakmile však byla válka prohraná, vsadil na USA a všechny svědky Nového Švábska buď zabil, nebo zcela zbavil paměti a duší, vyhnal je z jejich těl, a všechno nahradil čipy s vlastními programy. Vždyť ty duše, které souhlasily se spoluprací s ním, samy podepsaly všechny smlouvy a prodaly mu nejen sebe, ale i celý svět, a proto se tak

nepředstavitelně zatížily. A s takovými Anunnaki a dalšími představiteli temných světů lze dělat cokoli, neboť padli a už nejsou dušemi živými v chápání vesmíru (viz téma: Zákeřnost země Agarty aneb tajemství Antarktidy).

Po porážce Německa a posílení pozic Glorie, Hierarchové Glorie začali ozařovat svými paprsky mnohá území s výskytem ropy a zemního plynu, což vedlo k masivnímu narušení systémů podpory života Agarty, poháněné vnitřním teplem jádra planety a závislé na stabilitě tektonických desek.

A těžba ropy a plynu začala v Agartě způsobovat různé kolapsy. Zvláště když tyto expozice rozbouřily nejmocnější sopku Yellowstone, která především visí nad Agartou jako Damoklův meč.

Přesto zejména proto se Pán Agarty lélat poklonit ke svým Anunnakiům na Nibiru a po návratu začal mezi lidmi prosazovat politiku úplné izolace Země od kosmu, její uzavření pod víkem. Především zakázal pozemšťanům kosmický výzkum, a to v podobě, v jaké byl předtím. Nařídil vašim elitám rozšířit fámu, že Pozemšťané ve vesmíru ani na Měsíci vůbec nebyli, neboť k lidem propadlo příliš mnoho informací o jiných civilizacích. Dalším krokem Agarty bylo zavedení falešných teorií alternativní vědy o ploché Zemi a kopuli. Tuto ideu vyhrabal ve starém čipu Ichova. A rozhodl se ji znovu oživit, testující lidskou tupost a možnost dalšího ovládnutí stáda pozemské farmy.

Ano, to je to, za co považují Zemi a lidstvo. Jste pro ně farmou zdrojů energie a vždycky jste jí byli. To neříkám já, to si myslí oni, a já jsem vám to řekl přesně jejich slovy.

Jednoduše dojí energie lidstva, energie neřestí, utrpení, emocí, a hlavně neřestných a sobeckých emocí, a pravidelně sklízí energie utrpení a smrti v obětních válkách.

Tyto energie jdou do jejich strojů a jsou zpracovávány pro jejich životní činnost jako bytostí antisvěta, které přirozeně nemohou v tomto světě existovat jiným způsobem. Při svých nejtěžších vibracích jednoduše zahynou a propadnou se zpět do svého antisvěta duchy, neschopní se uchytit za materii. A existují pouze tímto sofistikovaným způsobem, sbírajíce emise psychické energie. Taková je celá jejich historie od doby invaze do tohoto světa. Nejprve se energie předávaly na Nibiru prostřednictvím vazalských černých draků a jejich zařízení hned po velkém spálení Lemurie a země Asurů. A později začali používat Měsíc a Glorii. Obrovské lapače a vysílače energií jsou na Měsíci a Glorii, a také na Marsu.

Část je posílána zpět na Zemi, aby napájela anunnakijské základny na Zemi, a také pro Agartu. Mimochodem, když se Pán Agarty pohádal s Glorií, Agarta byla značně paralyzována, vždyť Glorie přestala energie přesměřovávat. Tehdy, podle Pánova plánu, energie emocí strachu a neřestí začala přebírat elektřina, konkrétně transformační zařízení. Právě transformátory nyní mohly zachytávat energie, které Agarta potřebovala, a bezdrátově je přenášet do jejich zařízení.

Takže Země je pro ně a v jejich chápání farmou, bohužel.

Proto nechce ničivou válku na planetě ani Gloria, ani Agarta, ani Nibiru, neboť Země - to je zdroj. A jsou ochotni se jí vzdát pouze výměnou za portál, tedy za průnik do jiných paralelních světů. Vzdát ve smyslu vyhodit do povětří všechno se vznikem černé díry. Sami ji však odpálit nemohou, jelikož Vyšším silám se již podařilo změnit vlastnosti éteru, ale pokud se energie světa a antisvěta spojí ve válečné konfrontaci, k čemuž oni vždy tlačí světlé civilizace, dojde k anihilaci a průlomu, na který čekají. Lucifer a Anunnaki z Nibiru na něj však čekají především proto, že jsou dále od Slunce a ostatních planet Sluneční soustavy.

Agarta může zemřít a Gloria také. Ačkoli Agartané už dlouho vyvíjejí teleportátor prostřednictvím malých průlomů. Právě proto Agartané spustili projekt Velkého hadronového urychlovače. Jeho pravým účelem je průlom malého portálu do paralelních světů.

Pán Agarty v sobě dokáže spojit trojitého prastarého ducha z Nibiru, plus Setova ducha, plus Ichovova ducha. Takové experimentální monstrum vytvořil Lucifer z padlých duchů. Proto je často rozporuplný, ale přesto je v něm nejsilnější duch Chrona - ten trojitý, ale velmi dlouho žijící v Atlantidě. Proto je takovým přívržencem technizace a spíše technické než magické digitalizace světa.

Hledá způsoby, jak optimalizovat, jak byste řekli, také farmu Země. Ale stejně jako Ichov, který v něm sedí, stále používá i magické energetické rituály přinášení obětí. A to v mnohem větším měřítku, než tomu bylo za života Ichova. Začal s masovými válkami, které si za krátkou dobu jeho samovlády vyžádaly miliony životů. Po implantaci Ichovova čipu.

Je však třeba říci, že pod ‚zemí zaslíbenou‘ stále existuje ona prastará laboratoř Ichova, a tam existuje umělá inteligence starověku, o které vám již bylo řečeno, stejně jako o umělém bohu a dáblu, který byl vytvořen ještě na Glorii skenováním parametrů Ichova a jeho rozdělením. Proto je Ichovův egregor stále naživu, ale dodává energii Pánovi Agarty, jelikož ten má implantován jeho čip. Proto hierarchové Glorie hledají způsoby a prostředky, jak tyto energie přepojit na sebe, a ne na Agartu, a rozdělují vaše elity na dva hlavní tábory.

Kromě toho stále existují vyznavači starobylého obrazu Ichova, kteří sní o vybudování třetího chrámu ve stejné ‚zaslíbené zemi‘ a čekají na příchod Mašiacha, nebo ho spíše připravují.

O tom, kdo jim bude představen - zda chráněncem Agarty, nebo chráněncem Glorie - zatím ještě řeší sami Anunnaki bojující mezi sebou.

Také tajné společnosti rozdělují na dva tábory. Jedni zcela následují Pána Agarty, zavádějící technickou digitalizaci světa, stali se zcela jeho otroky, dokonce se odklánějí od energetiky plynu a ropy na jeho příkaz. Právě stoupenci Agarty prosazují zelenou energii. Jsou to oni, kdo přešli na břidlicový plyn, poněvadž jeho těžba neškodí Agartě, jsou to oni, kdo rozpoutávají války o ropu a plyn ve snaze mít stále peníze z prodeje těchto zdrojů, ale těžebních pouze v oblastech povolených Agartou. Postupně chtějí těžbu plynu a poté i ropy zakázat úplně. Jsou to příznivci

Agarty, kdo se snaží snížit počet obyvatel a převést vše pod digitální kontrolu, zavést čipování těch zbývajících a přimět ty očipované, aby prostřednictvím čipů vydávali určité energie, zesilující je čistě technicky na svých zařízeních.

Hlavní z těchto zesilovacích zařízení se nachází hluboko pod Rossofým ledovcem v Antarktidě. Právě ono vydává podivné zvuky, které jsou slyšet i v Chile a na dalších místech. Pozemští vědci to však speciálně na příkaz elit maskují pod údajně přirozené zvuky větrů na ledovci právě v tomto místě.

Toto hlavní zařízení bylo spuštěno na plný výkon koncem roku 2001, poté, co došlo k nejsilnějšímu obětování za poslední století od druhé světové války, okamžitému, vyvolávajícímu strach a hrůzu emocí po celém světě. Jako obvykle, také pro milovníky magické digitalizace Anunnaki, byla provedena 11. září v konkrétní datum, které je v jejich kalkulacích číselným kódem.

Je to přesně 20 let, co tento stroj začal přinášet skutečné výsledky v podobě zvyšování energie získané od pozemšťanů. A nyní Agartané vydali příkaz ke snížení počtu obyvatel, který se již začal implementovat v prvotních fázích.

V Glorii jsou však stále závislí na množství obyvatel, neboť Agarta chce autonomii a neuvažuje o sdílení energií s Glorií, a v budoucnu možná ani s Nibiru. Chce Zemi zcela zakrýt kopulí, o které již hlásá prostřednictvím alternativních vědců a jejíž počátek plánuje vybudovat lidskýma rukama skrze ideje Billa Gatese o ochranné sluneční cloně nad Zemí. Mimochodem, ta je ještě potřebná Agartánům proto, aby po snížení populace změnili sluneční spektrum a oni mohli vystoupit na povrch. Nu a k jejímu vybudování je také potřeba minimalizovat leteckou dopravu. Hlavně osobní, aby nebyla svědectví o tom, co tam samotní Anunnaki hodlají provádět s oblohou a jakou chtějí udělat kopuli a z čeho. Právě proto nějaká pseudoaktivistka Greta Thunbergová odmítla létání letadly údajně na podporu ekologie. Ale ona je jenom brand [obchodní značka, produkt], jak se začalo moderně u vás říkat. Je reklamou a ochrannou známkou nové společnosti za zrušení letecké dopravy. Druhým úderem je šíření panických informací o tzv. chemtrails. Aby lidem vložili do vědomí, že každé letadlo může sypat jed na jejich hlavy. Jsou vám posílány speciálně upravené poplašné zprávy a ukazovány jako důkazy, a neznalost lidí vyvolává paniku, neboť začínají brát jakoukoli stopu leteckého paliva na obloze jako účelové rozprašování jedu. Třetím testovacím úderem je vaše pandemie, pomocí které chtějí pro začátek zakázat pohyb po planetě velkému množství lidí, nu a zároveň zničit a pod sebe dostat malé a střední podnikání. Třebaže jde už o vedlejší nápady lidských vykonavatelů příkazů Agarty.

Zatím se jedná pouze o pokusy a testování. Ale upozornil jsem na ně. Prostě jen nastínil, přemýšlejte...

To jsou jejich plány. Jen je říkám, abyste věděli, co nepřítel zamýšlí. To je teď nejnebezpečnější nepřítel, a nejrychlejší. Nebude se unavovat tisíciroky jako Ichov a Gloria. Chce během desetiletí zcela změnit svět. Má v plánu zredukovat populaci na minimum, ponechaje jen ty nezbytné. A ti nezbytní jsou pouze vývojáři-

programátoři, a krmivo. Jako krmivo potřebuje Pán sexuální zvrhlíky, jak říkáte, poněvadž právě oni poskytují ty nejsilnější energie pro jeho stroje.

Jediné, co je na naší straně, je to, že Gloria ani Nibiru nejsou takovou horlivostí nadšeni a prakticky už vědí, že Pán Agarty má v plánu zablokovat jim přístup k energiím farmy, a také plánuje probourat mikroportál do paralelních světů, nad čímž také pracuje rukama lidí, jelikož energie v Agartě to neumožňují, tam jsou jen nízké a těžké jako na Glorii. A k průlomům je potřeba kontakt s vyššími vibracemi.

Také síly světla však již leccos dokázaly. Těsně před výročním hrůzného obětování (viz téma: Apokalyptická „show“ 11. září 2001 očima... mimozemšťanů), spustivšího stroj zvyšování energií na plný výkon, se jim podařilo zneškodnit, i když možná jen dočasně, nejstarší korunu hada Apopa, přivezenou vetřelci z antisvěta (viz téma: Tajemství hada Apopa a bohyně Wadžet). Vždyť to byl právě on, kdo byl aktivován obětí z 11. září, a právě od něj byly tímto obětováním přesměrovány energie do mechanismů Agarty.

Nyní, teprve nedávno, se ho podařilo uhasit a přesunout na hranici světů v takovém stavu do mezisvěta. Snad se tedy podaří setrvačnická redukce populace alespoň na chvíli zastavit, ale to je jen naše spekulace. Probíhá válka. I když z ní vidíte jen záblesky.

Prastarý Chron se vrátil v ještě děsivější podobě... Ale vzpomeňte si na vaše staré pohádky. Vždyť Kostěj nesmrtelný je tentýž Chron či Chronos, obudné božstvo času... nesmrtelný. A smrt Kostěje podle vašich pohádek číhá na konci jehly... Ale bude na konci jehly smrt pro něj, nebo naopak pro lidstvo? O tom právě je rozhodující bitva vašich dnů...

Probíhá válka. Vy však vidíte pouze její záblesky ve svém životě a neznáte důvody těchto záblesků.

Někdy sice již prosakují, ale častěji až ve chvíli, kdy je začnou odhalovat zneprátelené síly mezi samotnými Anunnaki samy nebo se navzájem odhalují lidstvu a odsuzují své soupeře. Tak představitelé Glorie a vaše elity, kteří si je zvolili za své pány, udávají a bojují s představiteli Agartanů a naopak.

Když budete dávat pozor, lze to uvidět, a lze to pochopit. Dívejte se a uvidíte...“

Na obrazovce starobylého zrcadla se náhle objevila mapa Afghánistánu. A starověcí rozstřílení Buddhové... „Ano, události před pouhými dvaceti lety předcházející obětování v Americe...“

Ale vždyť to nejsou Buddhové, ale nejstarší sochy učitelů, vyřezané zde ještě za časů téhož Makránu, který se zuřivě bránil útočníkům a zničil vesmírnou flotilu Glorie...“

A toto zničení soch bojovníky téhož Talibanu, který tam opět vládne dál, je také obětováním, otevřelo možnost obětování Satannalilovi, už lidské životy, proměněné ve světovou apokalyptickou show, řečeno vaším jazykem.

...A opět to v Afghánistánu vře...Ničitelé jsou u moci, ale jsou to jen loutky téže ruky, přinášející oběti, analyzujte a uvidíte, možná...

Nu a tam, na Nibiru, se vydávají za arbitry, a sám Lucifer si jako obvykle vybere toho nejsilnějšího, ale výhodného pro sebe a své cíle.

Probíhá válka... Ale musel jsem vám ukázat nepřítele ze všech stran. To byl účel, ukázat jeho historii, jeho skutečnou tvář, a abyste mohli porovnávat a přemýšlet, a vidět...," pomalu promluvil prastarý Ptah.

Starobylé zrcadlo znovu zablesklo bílým světlem... A v něm se odrazila ohnivá koule ranního slunce. Pomalu stoupalo nad unavenou poušť. V chladném vzduchu se tetelí známé siluety starověkých pyramid. Teď se však přibližují a ohromná tvář kamenné Sfingy se barví v ohnivém svítání.

Zapsala Valeria Kolcova 09.09.21